

**Philcarnavalesk o.l.v. Rainer Hersch
Muziekgebouw Eindhoven, 11
februari 2026**

‘De essentie van carnaval kun je eigenlijk alleen voelen’. Die zin stond ‘The day after’ met grote gekleurde letters in Eindhovens Dagblad boven een artikel over

carnaval. Al jaren van carnaval vandaan gegroeid en er liefst bij uit de buurt blijvend, kan ik na Philcarnavalesk in Muziekgebouw Eindhoven alleen maar zeggen hoe waar dat is en hoe aangenaam het was om carnaval weer te voelen. Het was een topavond, vol kleur, vrolijkheid, muziek, topartiesten en heerlijke flauwekul, met grote dank aan de Engelse dirigent en komiek Rainer Hersch. Wat je allemaal niet kunt doen met een goedwillend orkest en een ontvankelijk publiek!

Hersch wist, muzikaal intelligent als hij is, precies waar de grens lag. Hij voelde aan wanneer een grap met het orkest werkte en wanneer het genoeg was, bespeelde de zaal met zijn Engelse humor, waarbij hij zichzelf, zijn vak en zijn landgenoten danig op de korrel nam. Hij gaf al bij voorbaat aan dat er van het publiek verwacht werd dat ze zouden meedoen. En dat deden ze, van harte! Briljant hoogtepunt was de Ouverture 1812 van Tsjaikofsky, waarin het publiek met knallende papieren zakjes de kanonnen vertegenwoordigde in de strijd tussen Rusland en Frankrijk, de zakjes vervolgens als kruitdampen door de zaal gooiden, die was opgedeeld in Russische, Franse en Engelse spreekkoren. Alles aangevuurd door een onvermoeibare Daniel Hersch en vol overgave gespeeld door volop genietend Philzuid. Een enkel stil moment was er tijdens de Hongaarsse Czardas, met concertmeester Adelina Hasani als virtuoos soliste, momenten van ontroering in de mooie liedjes van de jarige stadstroubadour Luc Vaesen. Prins Kantinus was er met zijn gevolg, de Valse Kraaien en presentator Leon van der Zanden en drie ‘gastdirigenten’. En, zoals de Nederlandse societyverslaggever Gert-Jan Dröge aan het einde van zijn programma altijd zei: ‘na afloop was het nog lang gezellig’!

Marjolijn Sengers